

om, at den højtærede Finansminister vil benytte sig af sin Nejret overfor alle Anmodninger, som det paa nogen Maade kan forsvares at sige Nej til. I mine unge Dage, da jeg begyndte at læse en lille Smule Historie — det er ikke saa farlig meget, jeg fik Lejlighed til den Gang —, læste jeg om en Statsmand i et fremmed Land langt borte, som overfor Folket brugte følgende Udtalelse: „Min Forgænger lagde et svært Aag paa eder, jeg vil gøre det sværere; min Forgænger tugtede eder med Svøber, jeg vil tugte eder med Skorpioner“. Nu forekommer det mig, at vi her i Landet er stærkt paa Veje til, at en nogenlunde lignende Udtalelse kunde komme til at passe overfor Skatteyderne. Jeg vil ikke ønske, at Forholdene skal udvikle sig saaledes, at der kan blive særlig Grund for den højtærede Finansminister til at gentage denne gamle Udtalelse, der ligger saa langt tilbage i Tiden, men paa den anden Side nærer jeg heller ingen Tvivl om, at hvis det skal vise sig, at denne Udtalelse kommer til at passe, vil den højtærede Finansminister heller ikke være bange for at bruge den. For at dette ikke skal blive nødvendigt, vil jeg altsaa henstille til den højtærede Minister at benytte sig af sin Nejret, hvor det paa en nogenlunde god og forsvarlig Maade lader sig gøre.

Det er for øvrigt noget vanskeligt, ja, jeg vil endda sige meget vanskeligt, at udtale sig nærmere om de mange Bevillinger, der findes paa Tillægsbevillingslovforslaget. I Gaar blev Lovforslaget gjort færdigt i Folketinget ved tredje Behandling, og i Dag har vi det til Behandling her. Ved anden Behandling i Folketinget blev der, hvis jeg ikke husker fejl, stillet 251 Ændringsforslag, ved tredje Behandling blev der stillet og vedtaget 7, hvoraf adskillige angik meget betydelige Udgifter. Paa saa kort Tid at danne sig et nogenlunde paalideligt Overblik over alle disse Bevillinger er jo temmelig umuligt, og jeg vil derfor kun udtale en Beklagelse over, at der bliver levnet Landstinget saa kort Tid til Behandling af dette dog meget vigtige Lovforslag. Imidlertid har jeg heller ikke kunnet undgaa at lægge Mærke til, at alle de Ændringsforslag, der var stillede til Tillægsbevillingslovforslaget under Forhandlingerne i det andet Ting, er tiltraadte af samtlige Medlemmer af Finansudvalget, og de er, saa vidt jeg ved, vedtagne enstemmigt i det andet Ting. Da Ændringsforslagene saaledes har vundet Tilslutning fra alle Partiers Side, tør

man vel nok gaa ud fra som en given Sag, at de har været Genstand for en saa grundig Overvejelse i Folketingets Finansudvalg, at det kan forsvares at føre Lovforslaget videre og stemme for det her i Tinget. Dette skal jeg ogsaa tillade mig at anbefale, men der er dog en enkelt Post paa Tillægsbevillingslovforslaget, som jeg ser mig nødsaget til at tage et Forbehold overfor. Det er en Anmærkning, som foreslaas tilføjet paa Finansministeriets Budget § 21 under Nr. 33, og som angaar en Nedsættelse af de Jordebogsafgifter, Fæsteafgifter o. s. v., som svares til Staten. Maa jeg angaaende dette Spørgsmaal erindre om, at da vi behandlede Lovforslaget om Kapitelstakster, var der Enighed om at yde et Tilskud fra Statens Side til de Tiendeydere, som ikke har faaet deres Tiende afløst efter Tiendeloven. Der var Enighed mellem alle Partier derom, og der syntes endvidere ogsaa at være Enighed om, at Staten skulde stille sig velvilligt overfor dem, der har Afgifter at svare til Staten, de saakaldte Jordebogsafgifter og lignende. Under Forhandlingerne herom baade i dette Ting og i det andet Ting blev der rettet en Henstilling til Regeringen om at tage Hensyn dertil og eventuelt fremsætte et særligt Lovforslag paa Rigsdagen i den Henseende. Den højtærede Konseilspræsident og den højtærede Landbrugsminister tog velvilligt imod denne Henstilling og lovede at overveje Spørgsmaalet nærmere. Resultatet af disse Overvejelser kom saa til at foreligge i et selvstændigt Lovforslag, der blev fremsat i Folketinget af Landbrugsministeren, om Tilskud til de Tiendeydere, som ikke havde faaet deres Tiende afløst, og et Forslag af den højtærede Finansminister, som findes her paa Tillægsbevillingsloven, vedrørende Jordebogsafgifter o. s. v. Nu vil jeg med Hensyn til dette sidste Forslag sige, at jeg kan yde det min Tilslutning; jeg har ganske vist enkelte Indvendinger, som jeg synes der kunde være nogen Grund til at gøre imod det, men jeg vil ikke have noget imod at stemme for det og anbefale det til Vedtagelse, men det maa vist dog erkendes, at dette Forslag og Lovforslaget om Tilskud til Tiendeyderne, som ikke har faaet deres Tiende afløst, hører sammen og maa følges ad. Man kan ikke af noget, hvorom der er opnaaet Enighed, pille et Stykke ud, som vedrører enkelte Kredse i Landet, og saa lade andre Spørgsmaal, der vedrører andre Kredse i Landet, ligge stille hen. Nu ligger Forslaget om Tilskud til Tiendeyderne, saa vidt jeg ved,